Άσκηση 2 Ψηφιακές Τηλεπικοινωνίες

Συμεωνίδης Θεόδωρος 1064870 Χειμερινό Εξάμηνο, Ακαδημαϊκό έτος 2020-21

Περιεχόμενα

1	Ερώτημα 1	3
2	Ερώτημα 2	4
3	Ερώτημα 3	5
4	Ερώτημα 4	7
5	Κώδικας	8

1 Ερώτημα 1

1. Με βάση τις παραπάνω υποδείξεις, υλοποιήστε το σύστημα M-PSK και αναφερθείτε στα βασικά του σημεία.

Απάντηση στο Ερώτημα 1

Το M-PSK όπως και η υλοποίηση του δεν διαφέρει ιδιαίτερα από αυτή του M-PAM που υλοποιήσαμε στην προηγούμενη εργασία. Η κύρια διαφορά είναι στο χώρο σημάτων που χρησιμοποιεί για να γίνει η αναπαράσταση του κάθε συμβόλου. Στη περίπτωση του M-PAM ήταν μονοδιάστατος, τώρα είναι δισδιάστατος με βάση τα σήματα $cos(2\pi f_c t)$ και $-sin(2\pi f_c t)$. Ο αστερισμός που έχουμε επιλέξει ξεκινάει από το σημείο $s_1=cos(2\pi f_c t)$ και τα υπόλοιπα σημεία προκύπτουν ως $s_i=cos(2\pi f_c t)$ το ημαία που βρίσκονται πάνω στο μοναδιαίο κύκλο και άρα έχουν μοναδιαίες ενέργειες s.

Αναφερόμαστε συνοπτικά στα επιμέρους συστατικά της υλοποίησης:

· Mapper

Παίρνει ως είσοδο ένα διάνυσμα από bits μεγέθους $K\times 1$, το μετατρέπει σε ένα πίνακα $\frac{K}{M}\times M$ και στη συνέχεια σε κάθε γραμμή έχουμε ένα δυαδικό αριθμό τον οποίο τον μετατρέπουμε σε δεκαδικό. Στη περίπτωση της κωδικοποίησης Gray σε αυτό το σημείο μετατρέπουμε τα ακέραια στοιχεία σε κωδικοποιημένα κατά Gray στοιχεία.

• Διαμορφωτή

Κάθε σύμβολο αντιστοιχίζεται στη κατάλληλη κυματομορφή που αντιστοιχεί σε αυτό το σύμβολο s_m του αστερισμού. Σε ένα διάνυσμα όλες αυτές οι τιμές είναι το διάνυσμα εξόδου από τον πομπό.

• Κανάλι με AWGN

Στο σημείο αυτό υπολογίζεται ο θόρυβος και προστίθεται στο σήμα εξόδου σύμφωνα με την εκφώνηση.

• Αποδιαμορφωτής

Λαμβάνει ως είσοδο το διάνυσμα του σήματος από το κανάλι. Αυτό το σήμα συνήθως είναι μεγαλύτερης διάστασης από τον χώρο σημάτων μας. Οπότε το προβάλει στη βάση σημάτων μας. Αυτό γίνεται υπολογίζοντας το εσωτερικό του γινόμενο με κάθε διάνυσμα βάσης $r_j = \langle r, \phi_j \rangle$, το οποίο είναι το μέτρο της προβολής του σε κάθε συνιστώσα του χώρου μας ή αλλιώς οι συντεταγμένες του διανύσματος \overline{r} όταν το προβάλουμε στη βάση $\phi_1, \phi_2, \ldots, \phi_j$. Έτσι ως έξοδο για κάθε σύμβολο έχουμε ένα δισδιάστατο διάνυσμα.

• Φωρατής

Το σήμα που αποδιαμορφώθηκε ανήκει στο χώρο σημάτων που έχουμε επιλέξει για τη διαμόρφωση. Ο φωρατής υπολογίζει την Ευκλείδια απόσταση του από κάθε σημείο που ανήκει στον αστερισμό. Αντιστοιχίζει το σημείο μας στο σημείο που έχει την ελάχιστη απόσταση από αυτό, γιατί αυτό μεγιστοποιεί την υπό συνθήκη πιθανότητα $P(S_i|s_j)$, δεδομένου ότι στάλθηκε s_j να αποκωδικοποιήσω σε s_i της Γκαουσιανής στοχαστικής διαδικασίας.

Demapper

Αντιστρέφει τη λειτουργία του Mapper. Στην περίπτωση της κωδικοποίησης κατά Gray εκτελεί την επιπλέον πράξη της αποκωδικοποίησης του διανύσματος των ακεραίων. Τέλος, αντιστοιχίζει κάθε δεκαδικό σύμβολο στα bits στα bits της δυαδική του αναπαράστασης και φτιάχνει ένα διάνυσμα με τα bits των συμβόλων.

2 Ερώτημα 2

Για καθένα από τα δύο συστήματα, μετρήστε την πιθανότητα σφάλματος και σχεδιάστε τις καμπύλες BER για τιμές του SNR=[0:2:16]dB. Οι καμπύλες BER θα πρέπει να σχεδιαστούν στο ίδιο γράφημα. Στο ίδιο γράφημα, σχεδιάστε και το θεωρητικό BER για το κάθε M-PSK από αυτά που υλοποιήσατε. Σχολιάστε τα αποτελέσματα. Ποιο σύστημα είναι καλύτερο ως προς την πιθανότητα σφάλματος για το ίδιο SNR; Πόσο παραπάνω SNR απαιτείται για να έχει το χειρότερο την ίδια πιθανότητα σφάλματος με το καλύτερο;

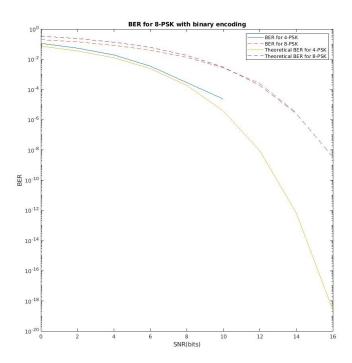
Απάντηση στο Ερώτημα 2

Παρακάτω φαίνονται τις γραφικές παραστάσεις SNR-BER για δυαδική κωδικοποίηση. Έχει υλοποιηθεί και κωδικοποίηση Gray αλλά δεν εισάγουμε τις γραφικές παραστάσεις αυτής καθώς δεν ζητήται. Πρέπει να αναφέρουμε επίσης ότι οι λογαριθμικές γραφικές παραστάσεις έχουν ένα πρόβλημα να γίνουν plot όταν το BER τείνει στο 0 καθώς ο λογάριθμος τείνει στο $-\infty$ και δεν βρήκαμε τρόπο να παραστήσουμε γραφικά την ασύμπτωτη αυτή στο Matlab.

Γενικά, παρατηρούμε ότι το 4-PSK συγκλίνει σε μηδενικό BER πιο γρήγορα από το 8-PSK. Αυτό είναι απολύτως φυσιολογικό αφού μειώνεται η απόσταση μεταξύ τον συμβόλων του αστερισμού. Επίσης, παρατηρούμε ότι για SNR=0 έχουν και τα δύο την ίδια (χείριστη) απόδοση, ενώ όσο αυξάνει το SNR τόσο καλύτερα αποδίδει ως προς το BER το 4-PSK, με την μεγαλύτερη διαφορά τους να βρίσκεται όταν έχουν συγκλίνει σε μηδενικό BER και τα δύο συστήματα. Μια ακόμα παρατήρηση είναι ότι η σύγκλιση γίνεται μη γραμμικά, για την ακρίβεια γίνεται λογαριθμικά. Αυτό μπορούμε να το καταλάβουμε γιατί στην περίπτωση που η σύγκλιση γινόταν γραμμικά τότε η γραφική παράσταση θα είχε την μορφή $\log x$, το οποίο δεν ισχύει.

Είναι προφανές από τα σχήματα, ότι για το ίδιο SNR το 4-PSK σύστημα είναι καλύτερο από το 8-PSK σύστημα. Ωστόσο όπως γνωρίζουμε το αντίτιμο του μεγαλύτερου SNR που απαιτείται για την εκπομπή του 8-PSK μας προσφέρει μεγαλύτερο ρυθμό μετάδοσης bit, αν κρατήσουμε όλες τις υπόλοιπες παραμέτρους ίδιες.

Σχετικά με το πόσο παραπάνω SNR απαιτείται από το 8-PSK (χειρότερο) για να επιτύχει την απόδοση του 4-PSK (καλύτερο) παρατηρούμε ότι όσο μειώνεται το επιθυμητό BER τόσο αυξάνεται και το παραπάνω SNR που απαιτεί το 8-PSK για να επιτύχει την ίδια απόδοση με το 4-PSK. Η μεγαλύτερη διαφορά σε SNR που εμφανίζεται είναι όταν το BER τείνει στο 0 και είναι περίπου 4-4.2dB.

Σχήμα 1: Καμπύλη BER για δυαδική κωδικοποίηση M-PSK, M = [4, 8] bits και SNR = 0:2:16dB

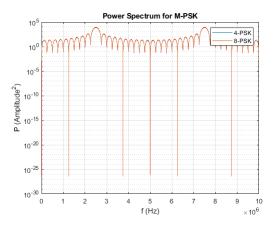
3 Ερώτημα 3

Για καθένα από τα δύο συστήματα, υπολογίστε το φάσμα ισχύος του εκπεμπόμενου σήματος. Σχεδιάστε τα δύο φάσματα στο ίδιο γράφημα σε λογαριθμική κλίμακα. Τι παρατηρείτε ως προς το εύρος ζώνης που απαιτεί το καθένα; Σχολιάστε το εύρος και το πλάτος του κύριου και των δευτερευόντων λοβών κάθε διαμόρφωσης.

Απάντηση στο Ερώτημα 3

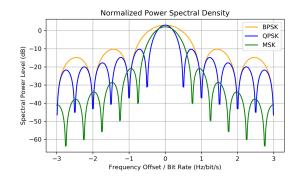
Στο ερώτημα αυτό αντιμετωπίσαμε πρόβλημα στην εκπόνηση παρά τον χρόνο που αφιερώσαμε στην αποσφαλμάτωση που δεν καρποφόρησε. Ουσιαστικά στην παρακάτω εικόνα φαίνεται το σχήμα της PSD που λαμβάνουμε αν υλοποιήσουμε τον υπο-

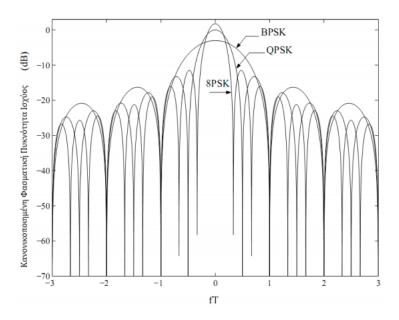
λογισμό της σύμφωνα με την εκφώνηση. Το πρόβλημα είναι ότι όταν αλλάζουμε το M δεν παρατηρείται διαφοροποίηση στο PSD όπως θα ήταν αναμενόμενο. Έτσι, στο σχήμα παρότι φαίνεται μόνο το 8-PSK αν γίνει αρκετό zoom φαίνεται και το 4-PSK το οποίο ταυτίζεται ακριβώς με το 8-PSK. Αυτό είναι λάθος.

Σχήμα 2:

Για την απάντηση του ερωτήματος ως προς το θεωρητικό κομμάτι αποφασίσαμε να πάρουμε κάποιο σχήμα από το διαδίκτυο. Αυτά τα βλέπουμε παρακάτω. Προφανώς το σύστημα μας δεν είναι βασικής ζώνης όπως του σχήματος. Μπορούμε να σκεφτούμε το $2.5*10^6$ ως το κέντρο του κεντρικού λοβού. Ουσιαστικά η κυριότερη διαφορά που παρατηρούμε στο 8-PSK σε σχέση με το 4-PSK είναι ότι απαιτούν το ίδιο εύρος ζώνης αλλά έχουν πολύ διαφορετική κατανομή της ισχύος στο εύρος αυτό. Έτσι όσο αυξάνεται το \mathbf{M} διασπορά της ισχύος στο φάσμα των συχνοτήτων μειώνεται. Έτσι στην οριακή περίπτωση, θεωρητικά όσο αυξάνεται το \mathbf{M} μειώνεται και το εύρος ζώνης που απαιτεί το σύστημα. Επίσης, παρατηρούμε ότι καθώς αυξάνεται το \mathbf{M} μειώνεται η ισχύς στον κεντρικό λοβό αλλά και εμφανίζονται περισσότεροι δευτερεύοντες λοβοί. Ουσιαστικά αυτό που συμβαίνει είναι ότι κάθε φορά που το \mathbf{M} υψώνεται στο τετράγωνο (π.χ. 2, 4, 16, ...) τότε στη θέση κάθε λοβού προκύπτουν δύο λοβοί με στο ίδιο ακριβώς πλάτος φάσματος με τον αρχικό αλλά με μικρότερη ισχύ αν τις προσθέσουμε και τις δύο σε σχέση με τον αρχικό. Πιο συγκεκριμένα, στην περίπτωση του 8-PSK ο κεντρικός λοβός του 4-PSK που αποτελείται από 3 υπολοβούς σπάει σε 5 υπολοβούς.

4 Ερώτημα 4

[Θεωρητική] Παρατηρήστε το Σχήμα 7.57 του βιβλίου (Σχήμα 7.33 στο βιβλίο του Καραγιαννίδη) όπου φαίνονται οι καμπύλες SER για διάφορες τιμές του M σε συστήματα M-PSK. Την ίδια μορφή περίπου έχουν και οι αντίστοιχες καμπύλες BER. Τι παρατηρείτε από τα δύο αυτά σχήματα; Σχολιάστε και συγκρίνετε τις διαμορφώσεις M-PSK ως προς το ρυθμό μετάδοσης bits, την πιθανότητα σφάλματος, και το απαιτούμενο εύρος ζώνης όταν αυξάνει το M.

Απάντηση στο Ερώτημα 4

Στο βιβλίο του Καραγιαννίδη το σχήμα που λήφθηκε υπόψιν ήταν το Σχήμα 7.33 της σελίδας 526 γιατί το 7.57 δεν ταίριαζε με τα δεδομένα της εκφώνσησης. Επίσης, αφού σύμφωνα με την εκφώνηση θεωρούνται τα BER και SER διαγράμματα ίδια, αν και για παράδειγμα στην περίπτωση που έχουμε Gray κωδικοποίηση με AWGN κανάλι το BER είναι μικρότερο του SER θα αναφερόμαστε μόνο στο SER που είναι και αυτό που απεικονίζεται στο σχήμα του βιβλίου. Αντί για SER μερικές φορές το αναφέρουμε ως πιθανότητα σφάλματος.

Αρχικά, παρατηρούμε ότι για το ίδιο SNR έχουμε μεγαλύτερο SER όσο αυξάνει το Μ. Αυτό είναι εύκολο να ερμηνευθεί αν λάβει υπόψιν κάποιος ότι κάθε σύμβολο s_i (διάνυσμα στο χώρο σημάτων βάσης) στη πλευρά του δέκτη στο δισδιάστατο χώρο σημάτων μας είναι ένα δείγμα από μια Γκαουσιανή τυχαία μεταβλητή με μέση τιμή τη s_i . Δηλαδή το 2δ διάνυσμα είναι δείγμα από τη 2δ Γκαουσιανή τ.μ. με μέση τιμή s_i . Υπενθυμίζουμε ότι η φώραση γίνεται λαμβάνοντας υπόψιν την Ευκλείδεια απόσταση του δείγματος από κάθε σύμβολο του αστερισμού. Έτσι το SER είναι ανάλογο της απόστασης των συμβόλων στον αστερισμό. Οπότε για σταθερό λόγο SNR όσο πιο πυκνά τα σύμβολα δηλαδή όσο μεγαλύτερο Μ τόσο μεγαλύτερο SER. Παρατηρούμε ακόμα ότι για μικρότερα Μ το SER ο μηδενισμός της πιθανότητας σφάλματος συμβαίνει με λιγότερο SNR. Αυτό είναι άμεση απόρια του προηγούμενου. Δηλαδή όσο αυξάνεται το SNR τόσο μειώνεται η διασπορά της 2δ τ.μ. και αφού όσο αυξάνεται το Μ μικραίνει η απόσταση μεταξύ των συμβόλων του αστερισμού είναι λογικό για μικρότερες αποστάσεις (μεγάλο Μ) να απαιτούμε μεγαλύτερα SNR.

Αναφερόμενοι καθαρά σε ρυθμό μετάδοσης με σταθερές όλες τις άλλες παραμέτρους όπως το SNR. Τότε προφανώς όσο αυξάνει το M υπάρχει μεγαλύτερος ρυθμός μετάδοσης. Αφού ο αστερισμός περιλαμβάνει περισσότερα σύμβολα και άρα μπορούμε να κωδικοποιήσουμε περισσότερα bits σε ένα σύμβολο. Προφανώς ο ρυθμός αποστολής δεν έχει καμία σχέση με το ρυθμό λήψης συμβόλων αφού εκεί πρέπει να λάβουμε υπόψιν και τον παράγοντα SNR.

Για σταθερό SNR καθώς και όλες τις υπόλοιπες παραμέτρους, όσο αυξάνει το M η πιθανότητα σφάλματος αυξάνεται. Αυτό μπορούμε να το διαπιστώσουμε πέρα από το σχήμα, και στο τύπο υπολογισμού του P που δίνεται στην εκφώνηση της άσκησης.

Παρατηρούμε επίσης ότι όλες οι PSK διαμορφώσεις απαιτούν το ίδιο εύρος ζώνης. Ωστόσο, όσο αυξάνει το Μ μειώνεται η διασπορά της ισχύος του σήματος στο εύρος ζώνης. Αυτό μπορούμε να το αντιληφθούμε και από τα σχήματα του Ερωτήματος 3. Αυτή η μείωση της διασποράς της ισχύος του σήματος, έχει ως συνέπεια για αρκετά μεγάλα Μ να μπορούμε να επαναχρησιμοποιήσουμε ένα μέρος του εύρους ζώνης για διαμορφώσεις σε γειτονικές φέρουσες συχνότητες.

5 Κώδικας

```
L_b = randsrc(24^4, 1, [0 1]);

2 %L_b = randsrc(24^2, 1, [0 1]);

3 % BINARY (UNIPOLAR) ENCODING
```

```
_{6} M = [4 8];
_{7} SNR = 0:2:16;
  [X, Y] = meshgrid(M, SNR);
  Z1 = zeros(size(X));
  for i=1: size(Z1,1)
11
       for j=1: size(Z1,2)
12
           [\sim, BER, \sim] = M_PSK(L_b, X(i,j), Y(i,j), 'bin',
13
               0);
           Z1(i,j)=BER;
14
       end
15
  end
16
17
  Z1(isinf(Z1)) = 10^{-15};
19
  % figure;
  % a = axes;
_{22} % s = mesh(X,Y,Z);
  % title ('BER for M-PSK with binary encoding');
  % set(a, 'ZScale', 'log')
  % s. FaceColor = 'flat';
  % xlabel('M(bits)');
  % ylabel('SNR(dB)');
  % zlabel('BER');
29
  % figure;
  % semilogy (SNR, Z(:,1));
  % title ('BER for 4-PSK with binary encoding');
  % xlabel('SNR(bits)');
  % ylabel('BER');
  %
  % figure
^{37} % semilogy (SNR, Z(:,2));
  % title ('BER for 8-PSK with binary encoding');
39 % xlabel('SNR(bits)');
  % ylabel('BER');
41
  % GRAY ENCODING
42
  % M = [4 8];
  % SNR = 0:2:16;
\% [X, Y] = meshgrid (M, SNR);
_{48} % Z = zeros(size(X));
49 %
```

```
% for i = 1: size (Z, 1)
         for j=1: size(Z,2)
             m = X(i,j);
52
             snr = Y(i,j);
  %
             [\sim, BER, \sim] = M_PSK(L_b, m, snr, 'gray', 0);
             Z(i,j)=BER;
  %
         end
  % end
  %
  \% Z(i \sin f(Z)) = 10^{-3};
60
62 % figure;
 % a = axes;
_{64} % s = mesh(X,Y,Z);
  % set(a, 'ZScale', 'log')
  % title ('BER for M-PSK with gray encoding');
  % s.FaceColor = 'flat';
  % xlabel('M(bits)');
  % ylabel('SNR(dB)');
  % zlabel('BER');
  % semilogy(SNR, Z(:,1));
  % title ('BER for M-PSK with binary encoding');
  % xlabel('SNR(bits)');
  % ylabel('BER');
  % THEORETICAL BER
77
  M = [4 \ 8];
79
  SNR = 0:2:16;
  [X, Y] = meshgrid(M, SNR);
  Z2 = zeros(size(X));
84
  for i=1: size(Z2,1)
85
       for j=1: size(Z2,2)
86
           m = X(i,j);
           snr = Y(i,j);
88
           if m == 4
               N0_4 = 10^{-3} (-snr/10)/log2(4);
               Eb_4 = 1/\log 2(4);
               Z2(i,j) = qfunc(sqrt(2*Eb_4/N0_4))*(1-1/2*
92
                   qfunc(sqrt(2*Eb 4/N0 4)));
           else
93
               N0 8 = 10^{(-snr/10)/log2(8)};
```

```
Eb_8 = 1 / log2(8);
95
                Z2(i,j) = 2 * qfunc(sqrt(2 * log2(8) * Eb_8/
                    N0_8)*sin(pi/m));
            end
       end
98
   end
100
   Z2(i \sin f(Z1)) = 10^{-15};
101
102
  % figure;
104
  % a = axes;
  % s = mesh(X,Y,Z2);
  % title ('Theoretical BER for M-PSK with binary encoding')
  % set(a, 'ZScale', 'log')
  % s.FaceColor = 'flat';
  % xlabel('M(bits)');
  % ylabel('SNR(dB)');
  % zlabel('BER');
112
  % figure;
  % semilogy (SNR, Z(:,1));
  % title ('Theoretical BER for 4-PSK with binary encoding')
  % xlabel('SNR(bits)');
  % ylabel('BER');
  %
119
120
   figure;
121
   semilogy(SNR, Z1(:,1), '-'); hold on;
   semilogy(SNR, Z1(:,2),
                            '--'); hold on;
   semilogy \, (SNR, \ Z2\, (:\, ,1) \; , \ \ '-') \, ; \, hold \ on \, ;
   semilogy(SNR, Z2(:,2), '--');
   title ('BER for 8-PSK with binary encoding');
   legend('BER for 4-PSK', 'BER for 8-PSK', 'Theoretical BER
        for 4-PSK', 'Theoretical BER for 8-PSK')
   xlabel('SNR(bits)');
   ylabel('BER');
                  Listing 1: Πηγαίος κώδικας για Erotima_2.m
  L_b = randsrc(24^4, 1, [0 1]);
  smt 4 = M PSK Transmitter(L b, 4, 'gray');
   smt 8 = M PSK Transmitter(L b, 8, 'gray');
```

```
T_sample = 0.1 * 10^-6;
  f_sample = 1/T_sample;
n = 2048;
  f = (0:n-1)*(f_sample/n);
10
  figure;
11
12
  % x_t = smt_4;
  % [Pxx,F] = periodogram(x_t,[], length(x_t), f_sample);
 % plot (F,10*log10(Pxx)); hold on;
_{17} % x t = smt 8;
^{18} % [Pxx,F] = periodogram(x_t,[], length(x_t), f_sample);
 % plot(F,10*log10(Pxx));
20
  x t = smt 4;
21
  x_t = reshape(x_t, n, []);
  P1 = mean((abs(fft(x_t, 2048)).^2), 2);
 x_t = smt_8;
  x_t = reshape(x_t, n, []);
  P2 = mean((abs(fft(x_t, 2048)).^2), 2);
  semilogy(f,P1); hold on;
  semilogy(f,P2);
  % plot(f,P1); hold on;
  % plot(f, P2);
  grid on;
  title(sprintf('Power Spectrum for M-PSK'));
  xlabel('f (Hz)');
  ylabel('P (Amplitude^2)');
  legend('4-PSK', '8-PSK');
                Listing 2: Πηγαίος κώδικας για Erotima_3.m
  function [smt] = M_PSK_Transmitter(inpt, M, encoding)
  R = log2(M);
  % We have 4 samples (T_sample) per carrier period (Tc)
6 % 10 carrier periods (Tc) per symbol period (T_sym).
  % T scale = 4 * 10^{-6};
```

```
T_sample = 1;
  T_c = 8;
  f c = 1/T c;
  T_{sym} = 40;
14
  g_t = sqrt(2 / T_sym);
16
  % Constellation
  constellation = zeros(M, 2);
  for m = 0:M-1
       constellation (m+1,:) = [\cos(2 * pi * m/M) \sin(2 * pi
20
          * m/M) ];
  end
21
22
                ------Mapper
24
  blocks_inpt = reshape(inpt.', R, []).';
25
  if strcmp(encoding, 'bin')
      sm = bi2de(blocks_inpt, 'left-msb');
27
  else
      sm = bi2de(blocks_inpt, 'left-msb');
29
      sm = bin2gray(sm, 'psk', M);
30
  end
31
32
  tmp = repelem(sm, T sym);
  figure ('Position', [10 10 900 600])
  subplot (4,1,1);
  plot(1:T sample:T sample*T sym*10, tmp(1:T sample*T sym
      *10));
  title ("Subplot 1: Original signal")
37
38
39
              -----Modulation
40
41
  smt = zeros(length(sm) * T sym, 1);
42
  t = (0: T_sample : (T_sym - T_sample))';
44
  for i = 1: length(sm)
       for j = 1: length(t)
46
           smt((i-1) * T_sym + j) = \dots
47
               g_t * cos(2 * pi * (sm(i)/M)) * cos(2 * pi *
48
                   f c * t(j)) + ...
               g_t * sin(2 * pi * (sm(i)/M)) * sin(2 * pi *
                   f c * t(j);
```

```
end
50
  end
51
52
  subplot (4,1,2);
  plot(1:T_sample:T_sample*T_sym*10, smt(1:T_sample*T_sym
      *10));
  title ("Subplot 2: Transmitter's output");
56
57
  end
             Listing 3: Πηγαίος κώδικας για M_PSK_Transmitter.m
  function [out, BER, SER] = M_PSK(inpt, M, SNR, encoding,
      show plot)
  E_s=1;
  R = log2(M);
5
  % We have 4 samples (T_sample) per carrier period (Tc)
  % 2 carrier periods (Tc) per symbol period (T_sym).
  \% T_scale = 4 * 10^-6;
  T \text{ sample} = 1;
12
  T c = 4;
  f_c = 1/T_c;
  T sym = 40;
16
  g t = sqrt(2 / T sym);
17
  % Constellation
19
  constellation = zeros(M, 2);
  for m = 0:M-1
21
       constellation (m+1,:) = [\cos(2 * pi * m/M) \sin(2 * pi
22
          * m/M) ];
  end
23
24
25
                     -----Mapper
26
27
  blocks_inpt = reshape(inpt.', R, []).';
  if strcmp(encoding, 'bin')
       sm = bi2de(blocks inpt, 'left-msb');
```

```
else
31
       sm = bi2de(blocks_inpt, 'left-msb');
       sm = bin2gray(sm, 'psk', M);
33
  end
35
  if show_plot
       tmp = repelem(sm, T_sym);
37
       figure ('Position', [10 10 900 600])
38
       subplot (4,1,1);
39
       plot(1:T sample:T sample*T sym*10, tmp(1:T sample*
          T sym *10);
       title ("Subplot 1: Original signal")
41
  end
42
43
                  ----Modulation
44
45
  smt = zeros(length(sm) * T_sym, 1);
46
  t = (0: T_sample : (T_sym - T_sample))';
47
48
  for i = 1: length(sm)
49
       for j = 1: length(t)
50
           smt((i - 1) * T_sym + j) = ...
51
                g_t * cos(2 * pi * (sm(i)/M)) * cos(2 * pi *
52
                   f c * t(j)) - ...
                g_t * sin(2 * pi * (sm(i)/M)) * sin(2 * pi *
53
                   f c * t(j);
       end
54
  end
55
56
  if show plot
57
       subplot(4,1,2);
58
       plot(1: T_sample: T_sample*T_sym*10, smt(1: T_sample*
59
          T_sym * 10));
       title ("Subplot 2: Transmitter's output");
60
  end
61
62
  var = (E_s / (2 * log2(M))) * 10 ^ (- SNR / 10);
65
  noise = sqrt(var) * randn(length(smt), 1);
67
  r = smt + noise; % receiving signal
  if show plot
```

```
subplot (4,1,3);
71
       plot(1:T_sample:T_sample*T_sym*10, r(1:T_sample*T_sym
          *10));
       title ("Subplot 3: Signal with AWGN");
  end
74
             -----Demodulation
  % Calculates the norm of the projection of vector r to
      every basis signal,
  % which is the inner product \langle sm(t), ?? j(t) \rangle
78
  r = repmat(r, 1, 2);
80
81
  % Calculate product sm(t) * ?? j(t)
   for i = 1:length(r)
       r(i,1) = r(i,1) * g_t * cos(2*pi*f_c*(i-1));
       r(i,2) = r(i,2) * g_t * -sin(2*pi*f_c*(i-1));
85
   end
  % if show plot
  %
         subplot(4,1,4);
89
         plot(1:T_sample:T_sample*T_sym*10, r(1:T_sample*
      T_sym * 10));
         title ("Subplot 4: Receiver's signal after filtering
  % end
92
  % Calculate inner product <sm(t), ?? j(t)>
  % basically it integrates the previously calculated
      product
   demodulated = zeros(size(r,1)/T_sym, size(r,2));
   for i = 1: size (demodulated, 1)
       from = ((i-1)*T_sym)+1;
       to = from + T_sym -1;
       demodulated(i, :) = sum(r(from:to,:));
100
   end
101
                    -----Decision
103
104
   decision=zeros(size(sm));
   for i=1:length (demodulated)
106
       dist=abs(sum(sqrt((constellation-demodulated(i,:)))
          .^2),2));
       [\sim, ind] = min(dist);
```

```
decision(i)=ind-1;
109
   end
110
111
   % Calculate SER
   errorsym=0;
   totalsymb=0;
   for i=1:length(sm)
115
        if decision(i)~=sm(i)
116
            errorsym = errorsym + 1;
117
        end
        totalsymb=totalsymb+1;
119
   end
120
121
122
                        ----Demapper
123
124
   if strcmp(encoding, 'bin')
125
        blocks_out=de2bi(decision,R,'left-msb');
127
        decision=gray2bin (decision, 'psk',M);
128
        blocks_out=de2bi(decision,R,'left-msb');
129
   end
130
131
   output_sequence=reshape(blocks_out.',[],1);
132
133
   k=inpt(inpt~=output sequence);
   BER=length(k)/length(inpt);
   out=output sequence;
   SER=errorsym / totalsymb;
137
138
   end
```

Listing 4: Πηγαίος κώδικας για M_PSK.m